

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Bándy & Bándyné Ügyvédi Iroda .; (ügyintéző: dr. Bándy Rezső ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Csáji Ügyvédi Iroda ; (ügyintéző: dr. Csáji László Koppány ügyvéd) által képviselt "A" Kft. alperes ellen 9.714.829 Ft alvállalkozói díj és járulékai iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2008. január 8-án kelt 13.G.40.049/2006/39. számú ítélete ellen az alperes által 40. és 42. sorszárok alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 240.000 /Kettőszáznegyvenezer/ Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A felek között 2005. november 30-án alvállalkozói szerződés jött létre, melynek alapján a felperes 8.095.691 Ft + Áfa, azaz 9.714.829 Ft átalánydíj ellenében kötelezettséget vállalt a **"Helység"1** sportcsarnok egyes épületüvegezési munkálatainak elvégzésére /a pontmegfogásos üvegfal kialakítására/. A vállalt munkafeladatot a felperes 2006. év elején teljesítette, az alperes azonban az átadás-átvételi eljárás lefolytatásától elzárkózott, és nem egyenlítette ki az alvállalkozói díjról 2006. március 8-án - 2006. április 7-i fizetési határidővel - kiállított számlát sem.

A felperes módosított keresetében az elmaradt 9.714.829 Ft alvállalkozói díj, és annak 2006. április 8. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes - tartalmilag - a per megszüntetését kérte. Azzal érvelt, hogy a felperes a munkát megfelelően nem végezte el, így követelése idő előtti. Kifejtette, hogy a felperes szerelési munkálatai során egyes lemezek elcsúsztak egymástól, így a furatok nem a megfelelő helyre kerültek, új furatok pedig nem készültek. Ennek eredményeként az üvegfalból mintegy 150 csavar hiányzik. Megjegyezte azt is, hogy a sportcsarnok kivitelezési munkálataiban a **"B"**. alvállalkozójaként vett részt, és a fővállalkozó az őt megillető díjat még szintén nem

egyenlítette ki. Így méltánytalan lenne, ha a felperes részére az alvállalkozói díjat már most meg kellene fizetnie.

Az elsőfokú bíróság a 2008. január 8. napján kelt 39. számú ítéletével az alperest 9.209.762 Ft és ennek 2006. április 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növel összegű kamata, valamint 1.300.000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a meghallgatott tanúk vallomásaiból és "C" igazságügyi szakértő szakvéleményéből kitűnően a felperes az alvállalkozói szerződésben vállalt kötelezettségét hibátlanul teljesítette. Ettől függetlenül, mivel a sportszarnok építtetője és a fővállalkozó "B". az egymás közötti elszámolásuk során a fővállalkozói díjat árleszállítás alkalmazásával csökkentették, ennek arányában indokolt az egyes alvállalkozói díjak csökkentése is. Ezért a felperest a szakértői vélemény alapján 9.209.762 Ft alvállalkozói díj illeti meg.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, és - tartalmilag - elsődlegesen a per megszüntetését, és az elsőfokú ítélet fellebbezett részének hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet fellebbezett részének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy a minőségi hibák miatt az átadás-átvételi eljárás lefolytatásától, a mű átvételétől megalapozottan zárkózott el. Mivel pedig a hibák kijavítására azóta sem került sor, a felperes követelése idő előtti. Megjegyezte, hogy egyébként is magasabb összegű értékcsökkenést kellett volna alkalmazni, a felperes ugyanis az üvegszorító elemeket más, rosszabb műszaki megoldással helyettesítette. Emellett arra is utalt, hogy a fővállalkozó "B". a munkát még tőle sem vette át, és az őt megillető alvállalkozói díjat sem fizette ki. Végül a felperes részére megítélt elsőfokú perköltség összegét is eltúlzottnak minősítette.

Előrebocsátja az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság - noha ez csupán határozata indokolásából tűnik ki - a felperes módosított keresetét az ítéletben írt marasztalást meghaladó részében elutasította. Mivel azonban e körben a felperes fellebbezést nem terjesztett elő, e részében az elsőfokú ítélet elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § /3/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül; a jelen másodfokú határozat az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti.

Az így elbírált fellebbezés nem alapos.

A fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és érdemi döntése is helytálló.

A peradatok, köztük "C" igazságügyi szakértő e részében aggálytalan szakvéleménye alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a vállalt munkafeladatot 2006. év elejére elvégezte, olyan hibák pedig, amelyek a mű rendeltetésszerű használatát befolyásolták volna, nem maradtak fenn. Ezt támasztja alá az is, hogy 2006. februárjában a megrendelő és a fővállalkozó között a teljes létesítmény átadását-átvétele is lezajlott, és

2006. áprilisában az épületre a használatbavételi engedélyt is kiadták. Így a felperesi szolgáltatás átvételét az alperes a Ptk. 405. § /4/ bekezdésében foglaltakra figyelemmel indokolatlanul tagadta meg.

A teljesítés joghatásai ezért formális átadás-átvétel hiányában is bekövetkeztek. Így a Ptk. 397. § /1/ bekezdése alapján a felperes alvállalkozói díj-követelése is esedékessé vált; azt az alperes a Ptk. 389. §-ában foglaltak szerint köteles kiegyenlíteni.

Az a körülmény, hogy a fővállalkozó az alperes részére járó alvállalkozói díjat nem fizette meg, a felperest megillető díj visszatartására nem ad alapot.

A felperes esetleges hibás teljesítésére hivatkozással pedig az alperes a perben sem konkrét szavatossági, sem kártérítési igényt nem érvényesített. Ezért a Pp. 3. § /1/ bekezdéséből következően annak - a Ptk. 405. § /4/ bekezdése alkalmazási körét meghaladó - vizsgálatára, hogy a felperes hibásan teljesített-e, továbbá hogy emiatt esetlegesen mekkora értékcsökkenés állapítható meg, nem kerülhetett sor. /Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a felek szerződésében kikötött átalánydíjat árleszállítás alkalmazásával csökkentette. A felperes azonban az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezését nem támadta meg fellebbezéssel, így e körben az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet nem bírálhatta felül./

A fellebbezésben előadottak tehát az elsőfokú határozat megváltoztatására nem adtak alapot. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A további bizonyítást, mint szükségtelent, mellőzte.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság a felperest megillető elsőfokú perköltség összegének meghatározása során is. Az általa megállapított áfával növelt összegű ügyvédi munkadíj ugyanis a pertárgy értékével, a pernyertesség-pervesztesség arányával és a felperes jogi képviselője által kifejtett ügyvédi tevékenységgel megfelelően arányban áll. Az elsőfokú perköltség leszállítására ezért nem volt törvényes lehetőség.

A másodfokú eljárásban pervesztes alperes a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a 32/2003. /VIII.22./ IM. rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, valamint /5/ és /6/ bekezdései alapján a másodfokú perérték és a kifejtett jogi képviselői tevékenység mérlegelésével állapította meg.

G y ő r , 2008. október 30.

Dr. Szalai György sk.

Dr. Farkas Attila sk.

**Dr. Hammer Sándor sk. a
tanács elnöke
előadó bíró**

bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: